

عنوان مقاله:

تاثیر سطوح مختلف کودهای نیتروژن و روی بر ویژگی های کمی و کیفی دانه آفتابگردان

محل انتشار:

دوفصلنامه تولید و فرآوری محصولات زراعی و باغی، دوره 5، شماره 18 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مصطفی حیدری - *Shahrood University of Technology, Shahrood*

اکبر باقری - *University of Zabol, Zabol, Iran*

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی تاثیر دو عنصر نیتروژن و روی بر خصوصیات کمی و کیفی گیاه آفتابگردان (رقم جامعه 1)، آزمایشی به صورت فاکتوریل و در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در سال زراعی 1392 - 1391 در دانشگاه زابل اجرا گردید. تیمارهای آزمایش شامل سه سطح نیتروژن 100، 200 و 300 کیلوگرم در هکتار به عنوان عامل اول و سه سطح محلول‌پاشی عنصر روی شامل: عدم مصرف (شاهد)، 5/1 و 3 لیتر در هزار لیتر آب به عنوان عامل دوم بودند. نتایج نشان داد، نیتروژن تاثیر معنی‌داری بر عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک، قطر طبق و وزن هزار دانه داشت و سبب افزایش آنها شد. بیشترین عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک، وزن هزار دانه و قطر طبق در سطح کودی 300 کیلوگرم در هکتار به ترتیب از افزایشی معادل 1/46، 2/7، 8/28 و 2/21 درصد نسبت به تیمار 100 کیلوگرم در هکتار برخوردار بودند. به جز پتاسیم و درصد روغن تیمار کودی نیتروژن با تاثیر معنی‌دار بر مقادیر عناصر نیتروژن، فسفر و روی دانه، سبب افزایش آنها گردید. محلول پاشی عنصر روی به جز قطر طبق، تاثیر معنی‌دار بر عملکرد دانه و اجزای عملکرد دانه داشت و سبب افزایش آنها شد. عملکرد دانه در سطح 3 لیتر در هزار لیتر آب از افزایشی معادل 5/21 درصد نسبت به تیمار شاهد برخوردار بود. محلول پاشی عنصر روی با تاثیر معنی‌دار بر درصد نیتروژن، میزان فسفر و روی در دانه سبب افزایش آنها شد. در این آزمایش بهترین تاثیر کود نیتروژن مربوط به تیمار 300 کیلوگرم در هکتار و محلول پاشی 3 لیتر در هزار لیتر عنصر روی بودند.

کلمات کلیدی:

Sunflower, Quantitative yield, Nitrogen, Zinc, آفتابگردان, عملکرد کمی, عنصر روی, نیتروژن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1220206>

